

Parm(en)iskos

Testimonia DK 20

A 1 = Iamblichos, De vita Pythagorica 267 (58 A 1)

Metapontijští [pýthagorejci]: Brontínos, Parmiskos, Orestadás, León...

A 2 = Diogenés Laertios, Vitae philosophorum IX,20 (Xenofanés A 1)

Jak se zdá, byl prý [Xenofanés] prodán do otroctví [a byl z něj vykoupen] od pýthagoriků Parmeniska a Orestada, jak vypravuje Favorínos v první knize *Vzpomínek*.

A 3/1 = Athénaios, Deipnosophistae XIV,2; 614a (18-32 Kaibel)

Parmeniskos z Metapontia, jak tvrdí Sémios [z Délu] v 5. *Déliadě*, byl první, kdo sestoupil do Trofónia k Plútónovi, a když vystoupil, nemohl se už smát. Když v té věci žádal o věštbu, Pýthie pravila:

Ptáš se mne na smích, ty zarputilý, chtěl bys být ukonejšen;
dá ti matka doma; nejvýtečněji.

Když takto dostal naději, znovu se vyptával na domov sklonu k smíchu, plul, jakoby o nic nešlo, až zklamán konečně jednou náhodou přišel na Délos. A žasnul nad vším, co tam na tom ostrově potkal, až přišel do svatyně Létóon, jmenuje se podle Apollónovy matky, aby spatřil jakousi významnou sochu. Když však uviděl, že je to ohybné dřevo, neočekávaně se zasmál. A když boží šlechtnost přivedila, že byl zbaven nemoci, velkolepě uctil boha.

A 3/2 = Inventar des Artemistempels zu Delos IG XI, 2, 161 B 17; p. 49 (cfr. p. 54)

[Položka antického inventáře Artemidina chrámu na Délu:]

Stříbrný *kratér*, který věnoval Parmiskos, závěsný.

Viz též **Kleostratos B 1** = Scholia in Euripidem (scholia vetera), Rhesus 528, ed. E. Schwartz:

Parmeniskos vskutku řekl, že “první znamení” se mají nazývat první části Štíra, protože jsou takto zvány dávno, neboť společně s nimi Boótés začíná zapadat. Kleostrátos z Tenedu, dávný [astronom, říká] toto: “Ale když třetí den nad osmdesát se ukazují [hvězdy] Štíra, klesá [Arktúros] do moře zároveň s příchodem svítání.”

Když pak Parmeniskos ukazuje, že první znaky [hvězdy] Štíra zapadají tehdy, když oblast kolem Plejád vychází, říká: “Totiž tehdy”.